

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Oláh fészkelődések.

Pécs, 1897. aug. 16.

A mi politikus oláh izgatóink, kik mártírságukkal nem éppen megvetendő ekzisztenciára tettek szert, mindig a nemzetközi békekonferenciákat tekintik legjobb alkalmaknak az ellenünk való hadakozásra, mert a mócok római jellemében fekszik már, hogy ott szeretnek barci tűzükkel vitézkedni, ahol mindenki békesen van hangolva; ott aztán lehet lövöldözni bátran s nem kell félni tőle, hogy vissza is löjjenek.

A múlt héten Brüsszelben tartott interparlamentáris békekonferencia tagjainak a gyomrát is alaposan elrontani iparkodott egypár oláh diák, szétosztogatván köztük a legújabb oláh vádiratot, melyben Európa kárhóztató ítéletét kéri ki a barbár magyarokra. Az igaz, hogy azok a külföldi békebarátok is tudják már, hányadán vannak ezekkel az oláh fészkelődésekkel s nem nagy ügyet vetnek a római szellem újabb és újabb termékeire, hisz az okos ember szemében minden felhánytorgatott sérelmet halomra dönt az az egyetlen tény, hogy az oláhok a felpanaszolt ezer éves elnyomatás dacára is megmaradtak oláhoknak; nyelvükben, szokásaikban, nemzeti aspirációikban nem hogy erőszakosan akadályozta volna őket a gyűlölt hódító,

de külön nemzeti egyéniségében is fejlődött és megizmosodott az elnyomott oláhság.

Tévedne azonban, aki azt hinné, hogy a Brüsszelben osztogatott oláh Protest minden állítása légből kapott hazugság, mert sok való tény is van abban felsorolva, ami bizony nem nagy dicsőségére szolgál a magyar államnak, csak a világitás hamis, a melyben ők ezeket a való tényeket a külföldnek bemutatni iparkodnak.

Azt mondja a Protest a többi között, hogy Magyarország 16 millió lakosa közül 11 milliónak nincs képviselete a parlamentben; közigazgatás, igazságszolgáltatás csak eszköz a kormány kezében a jogfosztásra; önkény és erőszak uralkodik törvény helyett; a meglevő törvényt nem tisztelik s csak úgy alkalmazzák, ha az a hatalom javára szolgál. — Nos, ki ne tudná Magyarországon, hogy mindez sajnos valóság, csak az nem igaz, hogy a durva erőszaknak ez a rendszere nálunk csak a nemzetiségek elnyomására szolgál, mert a magyar kormány ebben a tekintetben nem tesz különbséget magyar és más nemzeti-égű honpolgárok között; a parlamenti képviseletből az ország 16 millió lakosa közül nem 11 milliót, hanem 15 milliónál is többet szorít ki, hisz a választók száma alig üti meg a nyolcszázezeret, tehát nemcsak a nemzetiségek, de a magyarok is kívül állanak az alkotmány sáncain; a törvény alkalmazásánál nem a

polgárok nemzetiségét, hanem politikai pártállását nézik s törvényen kívül álló szabad zsákmánynak tekintenek minden ellenzéki polgárt, legyen az magyar, oláh, szerb vagy tót.

Ez tehát nem az oláhok vagy más nemzetiségek külön sérelme, hanem üldözése minden szabad mozgásnak, a vélemény minden szabad érvényesülésének s a nemzetiségek, a mikor az erőszaknak ezt a rendszerét tisztán az ő elnyomatásukra alkalmazottnak kürtölik, akkor a magyar kormány malmára hajtják a vizet, mert megerősíteni látszanak azt az óriási hazugságot, mintha Magyarországon a magyar faj uralma csak a más nemzetiségek elnyomásával lenne fenttartható.

Hiszen az a korrupt politikai rendszer, amely egy negyed század óta átokként nehezedik közviszonyainkra, éppen a nemzetiségek elégedetlenségéből táplálkozik s a nemzetiségi vidékekről toborzott segélycsapataival fojtogatja a magyarságot. Nézzük csak végig a megválasztott képviselők sorozatát, azt fogjuk látni, hogy azokat a képviselőket, akik a politikai jogok kiterjesztését, az egyéni szabadság hathatós védelmét, a törvényeknek személyválogatás nélkül való végrehajtását követelik, mind a tiszta magyarság lakta vidékekről kerülnek a parlamentbe, de eredményeket kivívni nem tudnak, mert az oláhok, tótok, szerbek lakta vidékek oly töménytelen

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Erdőzugás.

Szentirmay Olga kikosarazta a hatodik kérőjét is. A hetediket, Szél Bandit — talán szerette. — Hanem ez oly szegény volt, mint a mily gazdag Szentirmay Olga. S a gögös büszke nemesi család tüzes szemű sarja, a hét határra híres szépség nem elégedett meg férjül egy jó táncossal, egy szellemes udvarlóval, egy ábrándozó poétával, ki ugyan egyremásra cselekszi a verseket, de annál kevésbé fárad a harmadik szigorlatának megszerzésén.

Szentirmay Olgának ugyan nagyot dobant a szive, mikor kivágta a nemet, hanem mikor a tükör elé állott s végig nézett a feje mosolygó fejedelmi alakon, dacosan dobantott picí lábával a parketre: — Ejh.. talalok én még minden ujjamra hatot! . . . Szeretem! . . . Aligha. Tetszett, ennyi az egész: szeszély, mint aminő nálam nem ritkaság . . . egy kis szerelmi hóbort . . . hisz ez is fiatal leányoknál fordul elő . . . s bizony még senkinek se repedt meg a szive egy holdimádó fellengős poéta után.

Szél Bandi pedig a kikosarazás emlékeire szerlelett nagyot mulatott. Mikor már harmadik éjjel tolyt a vigalom, odaállította

Béiát a Szentirmayék ablaka alá s a szerelmes, ibolya-illatos tavaszi szellő valami mámoros, édes, forró, szerelmi hangokat lopott az álmodozó fiatal leány szobájába . . .

Soha se sirt oly keservesen a Béla hegedűje . . . soha se beszélt oly szenvedélyvel a négy hur, oly igaz hangokon a száraz fa.

A Szentirmayék aranyhaju Olgája felrezzent habos párnái közül s Isten tudja miért, sajnálni kezdé, hogy kosarat adott a fiatal megyei jegyzőnek.

És hogy a szívjáró nóták utolsó akkordjai is szerteszállottak a tavaszi hajnali levegő csendjében, odaborult a fehér zsalus ablak párkányára s a szeme szivárványán keresztül nézett a hajnali homályban elmosódó alakok után . . . soká . . . soká . . .

Szél Bandi pedig megeléglésvén a lumpolást, gondolt egyet, a falhoz vágta a jegyzői pennát s felment Pestre leszigorlatozni.

Három hónap alatt meg volt a doktorátusa. S a helyett, hogy visszament volna a fehér zsalus ablak elé s újra elhuzatta volna Szentirmay kisasszony nótáit, beállott egy fővárosi lap szerkesztőségéhez s irt . . . oly gyönyörű, oly észbontó verseket, mint a nők csak oly szivből fakadnak, a hol lángol a szerelem pokla, hol atkozódik a fájdalom, hol tombol, jajgat a keserűség. Minden sorában zengett a szerelem tündér hárfája . . . minden gondolatában izzott, lobogott a szen-

vedély lángja . . . Bámulták ezt az embert, ki ily hatalmas erővel, ily fékezhetlen tüzzel szórja szét szenvedélyes lelke gyémántjait a világnak . . . Ünnepezték a nevét; ábrándos lelkének gyöngyei a nép ajkára szálltak s a pásztortüzek hamvadó üszkénél, a szerelmes leányok biborpiros ajkáról szállt a dal az égnek, az ő dalai! . . .

A névtelen fiuból híres poéta vált, hatalmas, viharos lelkű költő, ki ha kell beszél a csalogánnyal, az erdő dalaival, de tul is dörgi szenvedélyes szava a vihart. Az élet boldogtalanságának nagy Malströmjében fejlődött óriássá. Mi elsepri a gyengét, az fel-emelte, mi megbénítja a tette kész kart, az megacélozta izmait.

És szállt . . . szállt . . . a pusztán széltében, hosszában a legszebb, a legszendélyesebb dal, az ő dala.

Szentirmay Olga élte világát. Táncolt, mulatott s ugyancsak pusztított a férfi szivekben. De mintha valami keserűség, valami, maró szatira irányítaná minden tettét. Magához bolondítja a szezon legdivatosabb gavalérját, egy-egy tüzes tekintettel, egy-egy kellő helyen alkalmazott sóhajjal elvakítja s midőn a szegény udvarló a legvakmerőbb rohamra készül, midőn azt hiszi, hogy már csak egy ölelés s karjaiban van a pár ezer holdas menyország, Szentirmay Olga felkacag, gunyosan, metszőn, keserűen s a szerelmes udvarlónak elszáll a szerelme, füstbe megy

mennyiségben szállítják a mamelukokat, hogy számbeli túlsúlyukkal eleve lehetetlenülé tesznek minden rendszerváltozást.

Hát micsoda perfid eljárás az az oláhok részéről, hogy a külföld előtt folytonosan vádaskodnak a magyar kormány erőszakosságára miatt, idehaza pedig paktálnak vele s tömegesen szállítják neki a képviselőket, akik szavazatukkal szentesítik a kormány minden erőszakosságát! Azt mondják, hogy az erdélyi választási törvény megnehezíti az ő képviselőik bejutását a parlamentbe. De hát akkor azok a magyarországi választókerületek, a melyekben oláhok teszik a választók többségét, miért küldenek mind kormánypárti képviselőket?

Ha egy kissé a dolgok mélyére hatolunk, azonnal napfényre kerülnek azok a titkos rugók, a melyek ezt az egész mozgalmat irányítják. Az oláh köznép, bár tunya s így szegény is, de békés, nem nagy igényű és alázatos, magától tehát nem sok vizet zavar; az oláh nemzetiségű középosztály nagy része azonban szeret a zavarosban halászni, mert komoly munka helyett így könnyű szerrel biztosíthat magának nagy anyagi és erkölcsi sikereket. A tudatlan köznépet könnyű esztelen utópiákkal lépve csalni s köztük vezérszerepre szert tenni. A népnek ilykép támadt vezérei aztán áruba bocsátják befolyásukat; mint nemzeti apostolok élvezik a nemzeti alapok és gyűjtések jövedelmét, de szívesen kenyereztetik le magukat a kormány által is, persze a fórumon fentartva maguknak a nemzeti apostolok viselkedését, mert hisz nyílt átpártolás esetén elvesztenék befolyásukat a népre s ekkor a kormány sem állna szóba velük többé.

Igy keletkeznek aztán a paktumok a kormány s a nemzetiségek vezetői között; a nagyhangú lármázás meg van engedve, de a választásoknál nem szabad a kormány cirkulusait zavarni s ebben különösen nagy mesterek az oláhok. Senki jobban

nem szidja a kormányt náluknál, de hogy mégis állhassák a paktumot a kormánnyal szemben, rákényszerítették a népre a passzivitást s így a választásoknál teljesen szabad kezet biztosítottak a kormánynak. Folyton panaszkodnak, hogy az erdélyi választási törvény megnehezíti az oláh-ság érvényesülését s ezt úgy akarják orvosolni, hogy maguk nem engedik érvényesülni annyira sem, amint érvényesülhetne a fennálló törvény keretében s ezt a lemondást kiterjesztik még a Magyarországon lakó oláhokra is, ahol pedig nincs az érvényesülést gátló külön választási törvény.

Bizony többebb fosztanak meg ezek az urak az általuk félrevezetett népből a rája oktroyált passzivitás által politikai jogaitól, mint a mennyit a választási jogtól az általuk kárhoztatott magyar törvény elűt.

De így követeli ezt a paktum; lármázni ott, ahol ez a kormány hatalmát nem érinti, az fentartja a nemzeti apostolság dúsan kamatozó nimbusát; félrevonulni az utból s visszatartani a nyáját is ott, ahol a kormány létele forog kockán, így szól a paktum, melyet hűségesen betartanak, mert ezért is bőven kijár az elnézés, meg a baksis.

H i r e k.

Pécs, 1897. aug. 16.

Masiroznak a katonák.

Miért sir, édes, szép kisasszony?
Miért hullatja könyeit?
Zokoghat kérem, átkozódhat,
A tényen senkisémet segít.
Hiszen ma reggel megszólaltak
A trombiták s a harsonák,
Hiszen ma reggel utra keltek
A hetyke, snajdig katonák.

Igen, kisasszony, elmasézott
A barna bajszu hadnagya,
Kiért — tudom — a legeslegtöbb
Könyjét zokogta el maga.

a reménye, a pár ezer holdas birtokról alkotott rózsaszínű illúzió . . . Hire szállt, hogy jég-szívű, kacér századvégi leány, tele gunynyal, göggel, maliciával, ki magával viszi már a ruhája fodrában a tragédiát . . .

Pedig Szentirmay Olga nem volt se jég-szívű, se kacér, se századvégi. Álmatlan éjszakák homályos hajnalán, midőn vérvörös csikkal nyílik meg a fellegek mögött a keleti ég, úgy elábrándozott egy-egy lázongó költeményen, egy-egy forró dalon, mit az a vakmerő tekintetű fiatal ember irt, kinek kopottas fényképét ezerszer hinti tele szerelmes ajakának csókjaival. Hogy ölelne, mily leirhatatlan vágygyal temetné ajkai közé, ábrándos homlokáról hogy üzné el puha ajka csókjaival a fájdalom szürke boruját.

És ilyenkor összerázkódik, mint akit a késő őszi hűvös fuvalma üt homlokán. Szívét, agyát ellepi egy szenvedélyes percének, egy fékezhetetlen fellángolásának lecsillapított emléke . . .

Tágra nyílt szemekkel bámul maga elé s úgy tetszik, hogy a bronz szatir, mely ott ül az asztalán, szemébe vigyorog utálatos kacagással, a vihogó szél, mely odakinn az ablak üvegeit ostromolja, a fülébe mennydörög, hogy gyáva, hogy nyomorult . . .

Ejféltájon, hajnali órában fülébe zsong a lomb . . . az akác . . . épen úgy, mint akkor . . . akkor, midőn szenvedélyes lelkének, az

ereiben repülő lázongó vérgomolynak ellentárlani nem tudott.

S mily nagy csalódássá vált a megismert ismeretlen? . . . De nem tudja senki, a pásztor órának másik hőse már csendes lakója egy szebb világnak . . . a szerencsétlen valami lovagias affair miatt golyót röpitett az agyán át . . . s mégis látja, újra látja, ezerszer látja. Ha elragadja a nappal, visszahozza az éj; s a vízió sohasem teljes. Új meg új variációkban reszket szemei előtt a legszomorubb emlék s agyának minden kis sejtecskéje, idegeinek minden szála, minden csepp vére, újabb és újabb mozzanatok színez arról a boldogan boldogtalan óráról. Hisz vihar volt az egész forgó szél, mely azért a hogy toványargalt, magával ragadta a leányálmok káprázatos fátyolát is . . .

S mintha egy vádló, fehér arc meredne reá a feketeségből, mely számon kéri a boldogságát, mintha egy öntüzetől felemészített szempár villogna a lelke mélyébe s egy keserűen csengő hang csalná ki a pirt fehér arcára.

S érzi, hogy szeret, hogy mámoros lelkének minden parányával rajong az inspirált költőért, kinek azért oly szomorú a lantja, az élete, mert azután az álomkép után bolyong, kit valaha birni remélt s ki elszállt, elröpült a karjai közül. S ilyenkor két parányi keze közé szoritja szőkefürtös fejét Szentirmay Olga s hiába csitítja, csillapítja szenvedélyes lelke háborgását, csak sir, csak zokog ott, ott

Elment a karcsu kapitány ur,
(Ó szörnyű, átkos nemezis!)
A főhadnagy is a'dieut mondott,
Sőt szent atyám, a kadet is.

A kadet is! mi lesz belőlünk,
Mert ő is elment, ő egek!
Ki küld majd cukrot, csokrot önnek?
— Ah egy kadétot hol vegyek?
Hajh, tegnap véget ért sokára
Az édes fenszterpromenáda! . . .
Hajh, szombaton utolszor csendült
A bűvös éji szerenáda! . . .

Ez nagy dolog, miért tagadnám?
De nem segít rajt' senkisémet.
Figyelje meg hát mit tanácslok
S vigasztalódjék kedvesem.
Nyugodjon meg nagysád a tényen,
Szárítsa föl a könyveket
S míg visszajönnek ők, a drágák,
Udvarlól fogadjon addig
Fogadjon el, óh engemet!

Nihil.

Napirend 1897. augusztus 15-én és 16-án.

Naptár: kedd, aug. 17. — Róm.-kath.: Anasztáz. — Prot.: Liberát. Görög-kel. (aug. 5.) Euszignosz. — Zsidó: Ab. 19. — Napkél 4 óra 44 perckor; nyugszik 6 óra 51 perckor. — Hold kél este 8 óra 23 perckor; nyugszik d. e. 10 óra 11 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 25 Celsius fok meleg; légnyomás 755. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, száraz idő, és zivatar várható.

Tekeverseny a polgári kerékpáros Egyesületben, Scholtz-féle sörházban.

— (Ünnep.) A tegnapi vasárnapot, melyre Nagy Boldogasszony ünnepe esett, állandó ragyogóan szép idő tette az ünnephez méltóvá. Nagy Boldogasszony emlékét templomainkban ünnepi istentiszteletekkel ülték meg. A székesegyházban 9 órakor nagymise és utána egyházi beszéd volt, melyet Fent Ferenc dr. teológiai tanár mondott.

— (Háziezredünk estélye.) Éppen egy hete számoltunk be arról a minden tekintetben fényesen sikerült estélyről, melyet a nemzeti kaszinó, Pécs e legelőkelőbb egylete rendezett, a rövid tartozkodásra hazatért házi ezredünk tisztikara tisztelőre. Katonáink siet-

belől valami, a mi úgy fáj, úgy éget s a mi gyógyulni nem akar soha . . . soha.

Végigborult az est az erdőn. Egy-egy csillagtűz tört át a fák koronáin, egy-egy röpke szél suhant a fűszálakon át . . . köröskörül csend . . . nagy csend.

A kibuvó hold sápadt fényénél egymásra néztek, két szenvedélytől égő szempár szórta egymás ellen vakító sugarát . . .

A férfi hangja bűgött át a homályon:

— Nem én vagyok itt, hanem egy szomorú árny, kit cselekedni látnak, beszélni hallanak. Eljöttem érted! . . . Tudod ki vagyok, szemeid csillogásából látom szerelmed mélyét, eljöttem, hogy elvigyelek az én világomba . . . Amit eddig tettem, érted tettem, minden sorom, minden gondolatom a te utánad való szerelmem sugalta. Erős vagyok, hatalmas vagyok, szórj le magadról aranyat, gyémántos éket, feldiszitlek én, mint egy fejedelem . . .

Zúgott az erdő, zúgott a lomb, a fellegek mögöl előbukkant teljes pompájában a hold s csillogó fehérséggel ragyogta be a tájat . . .

Szentirmay Olga sohasem volt szebb, mint e percben. Ruhája biborszínű krepje úgy simult termete köré, mint a hajnal sugarától izzó vízcseppek a hullámkelemből felbukó folyam-tündérhez. A mélyen kivágott ruha csipkéiből vakmerően domborodott elő két vakító fehérségű halma keblének. Hullámos haja végig karikázott a vallain sarkáig omolva. Két me-

tek viszonzni ez udvariassági tényét és szombat este oly kitűnően sikerült mulatságot rendeztek a nemzeti kaszinó tagjai tiszteletére, mely tényben, fesztelenségben, derült hangulat és kedélyesség tekintetében csak a multkori estélyhez hasonlítható. Most is csak ugy özönlött a közönség a kies udvarba, mely alig volt képes magába fogadni a nagyszámu diszes vendégsereget. De hát ritkítja is párját az ily nyári multság, mely pompázik bár egyszerűségében, mégis gondoskodva van ott ugy az öregebbek, mint az ifjabbak szórakoztatása és mulattatásáról. A zenekar egyik része a szabadban játsza a szebbnél-szebb indulókat, operaáriákat, koncert darabokat, addig a másik rész a teremben fáradhatatlanul huzza a csárdást, keringőt és négyeseket, — az öregebbek a szabadban ülve beszélgetve kellemesen töltik az időt a bor mellett, addig az arany ifjuság kedvesen enyelegve és táncolva rövidíti az éjjelt. Hogy mily szép és diszes közönség volt így együtt, legjobban mutatja a megjelent hölgyek névsora, melyet a következőkben adunk: dr. Angyal Béláné, Arnhold Kálmáné, Bence Sándorné, Bolgár Tivadarné, dr. Borsitzky Imréné, Chinorányi Ferencné, dr. Friedl Károlyné, Lechner Antalné, Littke Ernőné, Löffler Gyuláné (Budapest), dr. Mendl Lajosné, dr. Mihálffy Ernőné, Mihalovics Györgyné, Németh Gyuláné, Obetko Gyuláné, dr. Pintér Józsefné, Rozinger Ignácné, Sággy Jánosné (Siklós), dr. Seh Károlyné, dr. Schwartz Frigyesné, Simonfay Jánosné, dr. Szekrényessy Ferencné, Tirtzka Károlyné, Zelesny Károlyné, Zsolnay Imréné, ugy Bach nővérek (Bécs), Bence Böske, Blachier Aranka, Chinorányi Izabella, Cserny Helén, Dávid Ilona, Doma Oktávia, Hrabcy Ilona, Kovácsics nővérek, Lányi Margit (Budapest), Lechner nővérek, Máthé nővérek. Mihalovics Mariska, Moravetz Gizella, Obetkó Gizella, Paviovich Olga (Temesvár), Rosinger Etelka, Stenzl nővérek, Schwartz Vilma, Zelesny nővérek, Zsolnay nővérek.

— **(Házasságok.)** Molnár László, a leg karját valami mámoros holdogság kéjével tesztíté szét s hullott a férfi széles melle felé . . .

— Nem, nem, nem lehetek a tied, nem az vagyok, aki voltam, nem vagyok méltó hozzád, a te nagy nevedre. Egy szenvedélyes perc az a lavaszi levegő . . . gyenge voltam . . . végem van . . . itt, itt a lábaid előtt könyörgöm hozzád . . . ne gyűlj . . . ne vess meg.

Fuldokló szavát elkapkodta az erdő szele.

A férfi ábrándos szemei fénytelenre váltak, eltasztva magától a szenvedélyes leányt s mintha tekintetével át akarná szegezni, liheg:

— Megőrültél?

Az a sápadt arc, szólani akart, nem tudott, valami rekedtes hörgés tört elé a fogai közül.

Elfordult, a szeme szivárványán keresztül bucsut int a térdeplő leány felé s támolygó léptekkel indult az erdőnek . . .

— Te . . . te! sikoltja felé a leány, de az már nem hall semmit, sötét silhouetjét elnyelte a homály . . .

Az erdő zugott . . . zugott! . . .

A hogy feltűnt a fiatal költő, ugy alá is hullott a semmiségbe. Nem tudnak róla semmit, talán elzúllott, vagy valami kis hivatalban szaporítja a proletárok seregét. Nem ment férjhez Szentirmay Olga, még leány, pedig azóta is sok kérője volt. Hogy miért, nem tudják. Talán az erdő tudna feleletet adni, de vajjon ki érti az erdő zúgását? . . .

Gonda József.

•Magyar Színház• tagja szombaton kelt egybe Budapesten Rákosi Zsófiával, özv. Rákosi Gyuláné leányával. A menyasszony nővére Rákosi Imre dr. pécsi kir. alügyésznek. — Leipnik Sándor, a pécsi sertéshizlalda-részvénytársaság főkönyvelője, tegnap kelt egybe a pécsi állami anyakönyvvezető hivatalban Haksch Lajos h. anyakönyvvezető előtt Guttman Zsófiával, özv. Guttman Regina leányával. Az egybekelést délelőtt 11 órakor az izraelita templomban a házasság ünnepélyes megáldása követte, melyen nagyszámu násznép vett részt. Ott láttuk Leipnik Adolfot és nejét T.-Komlósról és Lenkei Lajos lapszerkesztőt, a menyasszony fivérét is.

— **(A pécsi válszalag-verseny)** igen érdekesnek ígérkezik. Értesülésünk szerint a fővárosi s jelenleg jó formában levő kerékpáros-versenyzők közül eddig: Lillits, Wiegand, Katzer, Eichorn, Greiner neveztek a jól dotált versenyre, mely e hó 20-án kerül döntés alá a Pécsi B. C. saját modern 333 $\frac{1}{2}$ méteres makadám pályáján. Az aug. 20-iki mérkőzés győztese köteles azután minden kihívást elfogadni és a válszalagot a legjobb tudása szerint megvédeni. A válszalag annak megy át végleges birtokába, aki az okt. 3-án megtartandó mérkőzést megnyeri s ez azután föl van jogositva a »Pécsi válszalag birtokosa az 1897. évben« cím viselésére. Az érdekes versenyen a bécsi amatőr-kerékpárosok közül is többen fognak résztvenni.

— **(Temetés.)** Spitzer Ignác, az izraelita hitközség előjárósági tagját és a szent egyet gondnokát tisztelői nagyszámu részvéte mellett vasárnap helyezték örök nyugalomra. A ravatalnál Perls Ármin dr. főrabbi ékes szavakban méltatta az elhunytat, mint a felekezeti közügyek buzgó munkásának páratlan odaadással szerzett érdemeit.

— **(Somogyi társulata)** az idén nem megy Nagy-Kanizsára. Mint az oda való »Zala« című lap írja, a társulat titkára, Erdélyi ott járt a napokban, hogy hatósági engedélyt eszközöljön ki egy 3—4 hetes színi-évadra. A társulat Balatonfüredről szándékozott volna Kanizsára menni, utközben Keszthelyen tartva néhány előadást. Minthogy a Kanizsaiak Csóka Sándor társulatával kötöttek szerződést a téli évadra, Somogyinak, a tavalyi debüttirozása után, nem adták meg a játszási engedélyt.

— **(Utolsó nyári estély.)** A pécsi Polgári Kaszinó szombaton tartotta utolsó nyári estélyét. Az estélyen Rác Gusztó zene-kara huzta a szebbnél-szebb nótákat és nagy közönség töltötte meg a fényesen kivilágított kerthelyiséget, ezzel is bebizonyítva, hogy a kaszinó estélyei mennyire közkedveltek voltak. Az estélyen hirdették ki a kaszinó tekeversenyein nyertesek nevét, mely szerint az első nyertes, Piribauer Jenő egy szép írőkészletet nyert s győzteseknek nyilvánították még második helyen Drenda József, harmadik helyen Beck Gyula és negyedik helyen Ruepprecht Nándor. Az estélyt tánc fejezte be, mely egész hajnalig eltartott.

— **(Népgyűlés helyett felolvasás.)** A helybeli szociálisták vezetői tegnapi — mint lapunkban jeleztük is — ismét népgyűlést akartak összehívni a városi Tornacsarnokban. De a főkapitány nem adta meg

nekik az engedélyt s így a népgyűlés most az egyszer elmaradt. Azaz még sem egészen, mert a szocialista vezérek ugy segítettek magukon, hogy vasárnap délelőtt a gyár-utca 7. szám alatti helyiségben »tudományos« felolvasást tartottak s ott olvasták fel ugyanazt, a mit a gyűlésen szándékuk volt elmondani. Sőt még a nagyobb szellemi megerőltetéstől is megmenekedtek, mert nem kellett nekik a mondandóikat — betanulni.

— **(Tolnamegye közgyűlése.)**

Gróf Széchenyi Sándor főispán elnöke alatt pénteken tartotta meg Tolnamegye törvényhatósága nyári közgyűlését a bizottsági tagok csekély érdeklődése mellett. A miniszteri rendeletek után egész terjedelmében felolvasták a honvédelmi miniszter leiratát az ujonnan föllállítandó honvéd nevelő- és képző-intézeteknél a törvényhatóság által leendő alapítvány tárgyában. A közgyűlés az állandó választmány javaslata alapján elhatározta, hogy 800 frtos alapítványt tesz a honvéd nevelő- és képző-intézetnél. — Egyszerűen tudomásul vették Debrecen szab. kir. város ismert körlevelét, melyben a törvényhatóságokat a kormány üdvözlésére hívja föl. — Vosinszky Mór ismert régész és gróf Apponyi Sándor előterjesztésére egy különálló vármegyei muzeum létesítésére 3000 frtot szavaztak meg. Ideiglenesen a megyei muzeum a főgimnázium épületébe helyeztetik el. Elfogadta a közgyűlés a 15 éven aluli gyermekeknek a nyilvános helyekről való kitiltásáról szóló szabályrendeletet, melylyel megakadályozzák azt az erkölcsrontó szokást, hogy különösen faluhelyeken a serdülő gyermekek vasárnaponként részt vesznek a korcsmai multságokban. A közgyűlés folyama alatt érkezett Bata községből az a szomorú hír, hogy az árvíz 115 házat elborított, melyek közül 57 már összedült, a többi pedig dűlőfélben van. A szerencsétlen vizkárosultak részére az alispán, Döry Pál indítványára nyomban megindult a gyűjtés, mely 124 frt és 95 krt eredményezett.

— **(Járványhírek.)** Mint az alispáni hivatal értesíti a városi Tanácsot, megyénk Szentiván községéhez tartozó Gusztávműve pusztán, Töttösön és Siklóson uralgó sertésvész, — Maráza és Dráva-Szabolcs községben pedig a sertésorbanc megszűnt. Köblény községben azonban az utóbbi járvány, a sertésorbanc most fellépett.

— **(Egy kés históriája.)** Az éjjel ugy három óra tájban egy meglehetősen szelős pongyolában, hajadonfővel és papucsban levő ember állított be lélekszakadva a rendőrségre. Ott előadta, hogy a Rácvárosról jött, mindenütt futva az egész uton és segítséget kér, mert két ember betört az udvarába és le akarják gyilkolni. Két rendőrt aztán mellé rendelték, a kikkel mikor a Lakits-kaszárnya elé ért, ott találkoztak a két emberrel, a kik miatt az éjjeli futást Rácvárosról be a városba meg kellett cselekednie. A rendőrök felhívták a két embert, hogy menjenek velük a rendőrségre; az egyik hajlott is a szóra, de a másik megfutott s mikor az egyik rendőr utolérte, vele dulakodni kezdett és a földön birkózott vele, mig meg lehetett kötözni. Így aztán bekerültek a rendőrségre, a hol aztán világos lett az egész gyilkossági kísérlet históriája. Barkó József, háziszolga, tegnap este felé ősz-

szejtött a »Fehér farkas«-ban *Barini* István, zalamegyei illetőségű kocissal. Ott elhatározták, hogy kimennek a Rácvárosra, de mivel Barkónál kevés pénz volt, hazament a gazdájához s tőle kért. Pénzt kapott is, de a zsebébe tett egy nagy konyhakést is; hogy miért, azt maga sem tudja. Kimentek aztán Rácvárosra és ott a Steiner-féle korcsmában iszogattak vagy éjfélig. Ekkor a korcsmáros bezárta az üzletet, ők azonban nem elégték meg a mulatást, hanem most meg a korcsmáros szolgálójával akartak mulatni. És bemásztak az udvarba a kapun keresztül. De mert nem tudták, hogy a lány szobája merre van, kinyitották belülről a kaput és szépen eltávoztak. Barkónak azonban az uton feltűnt, hogy a kés nincs a zsebében; visszamentek hát, hogy megkeressék, mert azt hitték, hogy a kapun való bemászásakor veszett el. Erre azonban a korcsmáros felébredt s a nyitva talált kaput ijedten zárta be előttük, éppen akkor, mikor Barkónak így szólt a társa: — Itt a kés, te!

Az azonban nem vette jó néven, hogy a kaput bezárják előtte és egy a ház előtti átjárót felszakgatva, azzal kezdte döngetni a kaput. Erre a korcsmáros nem tudott mást csinálni rémületében, mint hogy titkon kikerült a házból és lélekszakadva jött be a városba rendőri segítségért. A segítséget meg is kapta; de közben a két ember belefáradt a kapudöngetésbe és hazafelé jöttek, mikor a rendőrökkel találkozott. *Barini* megszelidülve engedett a rendőri felszólításnak, de *Barkó* nem akart menni velük s csak nagy erőfeszítés után lehetett megfékezni. Persze kihallgatásukkor mindkettő részszegével védekeznek s egyik sem emlékszik semmire, a mi terhelő lenne rájuk. A vizsgálat természetesen tovább folyik a rejtelmes ügyben.

— **(Leégett gabona.)** *Stern* Károly, pécsi lakosnak, a turonyi határban 1200 frt értékű gabonája lett a tűz martalékává. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a vizsgálat nem bírta megállapítani. A tűz által okozott kár megtérül, mivel a leégett gabona 1300 frtra volt biztosítva.

— **(Elfogott sikkasztó.)** A pécsi kir. törvényszék ez év tavaszán elrendelte *Lauli* Ferenc órásnak sikkasztás miatt való körözését. A körözött sikkasztót most a szentlőrinci csendőrség elfogta és átadta a pécsi kir. ügyészségnek.

— **(A ráncos csizma.)** *Hofbauer* Vilmos ipacstai lakosnak volt egy pár szép, ráncosszáru csizmája, melyet csak ünnepnap szokott viselni; máskor mindig a tiszta szobában tartogatta. A ráncos csizma azonban egy szép reggelre csak eltűnt a szobából s végre is a csendőrséget kellett a károsnak segélyül hívni, hogy a szép csizmák megkerüljenek. És meg is kerültek *Nagy* (Kreko) Lajos, csarnotai lakosnál, aki beismerte, hogy a csizmákat azért lopta el, mert nagyon megszerette őket; hiszen olyan szép ráncosszáru csizmát még életében sem látott. Most a bíróság végez vele.

— **(A mohács-pécsi vasut)** mult havi forgalmi bevétele — a Dunagőzhajós társaság most megjelent kimutatása szerint — 69.976 frt, 2.893 frttal kevesebb, mint a mult év júliusában. Az ez évi eddigi összes

bevétel azonban 423.134 frt volt, 16.409 frttal több, mint a mult év hasonló időszakában.

— **(Az olasz Bánk bán.)** *Salvini* Gusztáv, a jeles olasz tragikus, szorgalmasan tanulja a Bánk bán szerepét, melynek előadását *Csiky* Lászlótól Pécsen is végignézte. *Salvini* az ősszel a vigszínház színpadán fogja először bemutatni az olasz Bánk bán és első rangú erőkből szervezett szintársulattal jön Budapestre. Így Gertrudist *Giovannina* Aliprandi, Olaszország egyik legnagyobb tragikája fogja személyesíteni. Az olasz Bánk bán bemutatója október hó elején lesz Budapesten. *Salvini* ezután néhány vidéki színpadon, így Pécsen is föl fog lépni. Decemberben Oroszországba megy két havi körútra és februárban visszatér Olaszországba, ahol Rómában, Firenzében, Nápolyban és Milanóban az olasz közönségnek fogja bemutatni a Bánk bán szerepét.

— **(Visszautasított kegyelmi kérvény.)** A Magyarország szerkesztője *Incédy* László megkegyelmezése érdekében benyújtott kegyelmi kérvénynek nem lett fogadtatva. Az igazságügyminiszter nem javasolta s így az ítélet végre fog hajtatni.

— **(Az első vadásznapi.)** Tegnap még voltak békés illeték-kiszabási hivatalnokok, csöndes kereskedők, tarokkozó földesgazdák, és lövész mesterek, ma azonban csak Nimródok vannak. Mert tegnap még tartott a vadászati tilalom, ma azonban — mint a Nimródok poétája mondaná — lepattantak a bilincsek, a mik a vadász kezét kötve tarták, hogy ez nem ragadhata meg nemes fegyverét. . . Ma már ragadhatja. A mai nappal minden vadász-tilalom lejárt; ma szabad a lövés minden vadra. Ma már vízhangoznak az erdőben, cserjésekben és a nádasokban a puffogatások, és az erdei tartományok polgárai, a különböző vadak a mai naptól fogva újra óvatosak lesznek, öregebbjeik pedig bizonyosan ki is találják: véget ért a tilalom. . .

— **(Megőrült vasuti hivatalnok.)** A zágrábi vasuti állomásnál alkalmazott hivatalnok, *Tihanyi* Ferenc tegnapelőtt lövonaton lakására ment, midőn rajta hirtelen oly óriási roham tört ki, hogy a kórházba kellett szállítani. Az orvosok fölgyógyulásában nem reménykednek.

— **(A nagyvátyi házaspár baja.)** Ma délelőtt egy nagyvátyi házaspárnak volt ügyesbajos dolga *Blum* Béla dr. közjegyzői irodájában. Az asszony négy forintos orosz lakkcipőben, a férj az elmaradhatatlan tarisznyával a vállán állított be a közjegyző házába, hol a kapualatti folyosón az asszony levetette a cipőjét — mert égette a lábát — az ember letette a tarisznyáját és úgy mentek be az irodába. Mire kijöttek, se a cipő, se a tarisznya, de még az asszony kosara se volt sehol. Hogy hová tűnt, vagy miféle jómadár emelte ki a kapun: most a rendőrség ennek kiderítése végett megindította a vizsgálatot.

— **(Csillagos esték.)** A kritikus, esős napok elmúltával derültebb napok jöttek s a nyári esték csillagos ege ismét feltárja összes szépségeit. Az évnek az a része, melyben most vagyunk, a legszebb éjszakák idejének nevezhető. A természet megható csendjében, mint óriás templom kupolája emelkedik fejük fölött a csillagos mennybolt és a képze-

let ezer és ezer szép képet alkot magának az egek miszteriumairól. — De mindenek fölött a tejut köti le figyelmünket, mely most legszebb pompájában ragyog. Hatalmas és nyomasztó még a gondolata is oly csillaghalmaznak, mint a tejut, mely körül fog bennünket és ezüstfehér szalagjával, mint glória övezi földünket. E dicsfény pedig nem egyéb, mint sok milliárd csillagnak együttfénylése, melyek véletlenül-e vagy rendszeresen, nem tudják, de egy irányban — ugyszólva egy csillagolyamban csoportosultak. Napunk — s vele együtt mi is — tagjai vagyunk a tejutnak, mely perspektiva folytán csoportosul körívben a csillagsereg között.

— **(Kitiltott bécsi élclap.)** A belügyminiszter a »Kikeriki« nevezetű hirhede bécsi élclapot magyarfalása miatt Szent István országainak területéről kitiltotta és így a póstának azt kézbesíteni nem szabad. Elég sokáig nézték el ennek a buta német lapnak kirohanásait a magyarság ellen és a legkevesebb, mit kormányunk ellenében tehetett, annak kitiltása volt, hogy otromba tartalmával ne rontsa a magyar-német közönség jó izlését.

— **(A kapa, mint olyan.)** A kapa, mint olyan, vagyis mint kapa — arra van rendelve, hogy a szegény ember a földet bolygassa vele és megszabadítsa az élősdi gazoktól hasznos veteményeit. *Tric* Jakab és neje, bürzsönyi lakosok is ily értelemben használták a kapát egész a napokig, mikor egyszer aztán másra is alkalmazták azt. Kapálás közben ugyanis kint a szőlőben összevesztek *Barta* Ede, szegzárdi lakossal s a helyett, hogy szóval intézték volna el egymás között a harcot, a kapáikat hívták segítségül és ellenfelüket közös erővel úgy megverték, hogy annak sebei vagy két hétig fognak sajogni. A bonyhádi járásbíróshoz kerülvén az eset, a verekedő házaspár be is ismerte tettét s most várják a büntetésüket azért, hogy nem tisztelték a kapát, mint — olyant.

— **(A tolvaj nyomán.)** Megirtuk nemrég, hogy *Schleier* János, majosi lakostól, egy csomó élelmiszert és egy zsebórát láncsal együtt lopott el valami ismeretlen betörő. Az eddigi nyomozás már megállapított annyit, hogy a betörést *Kornfeld* Nándor, bonyhádi illetőségű csavargó követte el. Ugyanis az illető a nagymányoki korcsmában egy csapat tojást megfőzetett magának, a mely tojás a lopott élelmiszerek közt volt és az ellopott óra láncán levő függőt megvétele kinálta a korcsmárosnak. Onnan persze sietett tovább s most nem tudják, merre jár. Éppen ezért elrendelték a körözését.

— **(Feltört bolt.)** *Wertheimer* Adolf, baranya-monostori lakosnak a boltját egyik éjjel eddig még ismeretlen tettesek feltörték és onnan 70 frt értékű tárgyat elloptak. A nyomozás megindult, hogy az ismeretlen betörőket kézrekerítsék.

— **(Attila sirja.)** Furcsa vállalatba bocsátkozott minap egy rajnamelléki földbirtokos. Felesége azt álmodta, hogy Attila, a híres hun király a kastély alatt van eltemetve arany-, ezüst- és vaskoporsóban. A babonás embert annyira elvakította a kincs-szomj, hogy rögtön nagy erővel hozzálátott a kincskereséshez. Körülásatta szép kastélyát mély árkokkal és annyira aláásatta a falakat,

hogyan azok most bedőléssel fenyegetik. Kincsen azonban nyoma sem volt sehol, mit különben bármely gimnazista előre megjósolhattott volna a jó embernek, mert hiszen Attila sírját nem a Rajna, hanem a Tisza mellékén kellene keresnie. Így van ez megírva a németek híres hőskölteményében, a Niebelungok énekében is, csak hogy a kincsvágyó földbirtokos, úgy látszik, szívesebben olvasta az álmoskönyvet, mint a hőskölteményt.

— **(Az árvíz.)** Mindenünnét apadásról érkeznek hírek s bár-helyjel-közzel az átázott töltések szakadása következtében kitör az áradat, de nagyobb katasztrófát sehol sem okoz. Az alispáni hivatalhoz a következő sürgönyök érkeztek:

Mohács, aug. 15. d. u. 1 óra. A Darázsoson készült töltés az éjszaka átszakadt. Herceg-Márook, Darázs egy része, úgy Bodolya, Baán, Kisfalud és Baranyavár rétjei valószínűleg víz alá kerülnek.

Dárda, aug. 15. d. u. 4 óra 20 perc. A Bokfoknál történt gátszakadáson bejött az ár. Ellenében Darázs, Hercegmárook biztosítása megtörtént. Az apadás csekélyfokú, a töltésekre gyakorolt nyomás azonban csökkenőben. A gátak ugyan megviseltek, de ha újabb áradás nem jön, veszedelem nincsen.

Mohács, aug. 15, d. u. 6 óra. Izsép fölött a régi uradalmi töltés három helyen mintegy 20 méter szélességben ma reggel 8 órakor beszakadt. Az árvíz a Borza-ba (a Duna mellékága) ömlik s részint Izsép fölött, részint Dályok felé folyik. A dályoki zsilip mögött

körtöltés emelése van folyamatban. Izsép és Dályok külső alsó határát az árvíz előnti. Mohácsos és a szigeten baj nincs. Apadás jelentékeny. Vizállás 653 cm.

Mohács, aug. 16. déli 12 óra. Vizállás ma reggel 638 cm. Apadás. A helyzet tegnap óta nem változott. Ujabb baj nem jelentetett.

Paks, aug. 16. reggel 8 órakor a vizállás 530 cm. — Hőfok 19, időjárás tiszta, derült.

Budapest, aug. 16. reggel 7 órakor vizállás 472 cm. Időjárás derült; hőfok 19.

Baja, aug. 16. reggel 7 órakor vizállás 642 cm. apadó, időjárás szeles, hőfok 19 Celsius.

— **(A szerelem örültje.)** *Konetz* Edét, a ki Dornheim Ernő név alatt magát azért jelentette föl a pécsi vizsgálóbírónál, hogy Svájcban agyonlőtte a kedvese apját, a mit — amint kiderült — szerelmi mániában talált ki, a kir. ügyészség ma délután átkísértette a rendőrségre, hogy mint közveszélyes örület, Tolnára, illetőségi helyére szállítsák. A rendőrség most átír a tolnai hatósághoz, addig pedig a városi közkórházba helyezik el a szerelem örültjét.

— **(Önkéntes rendőrök.)** A tegnapi vasárnap érdekes látványt hozott a buzatér és különösen a Percel-utca népének, melyen ugy este hét óra tájban három becsipett ember vonult végig. Kettejük karonfogva vezette a harmadikat s azt, bár nem akart menni, mégis olyan szépen bekarolták a rendőrségre, hogy az előttük menő rendőrnek

semmi baja sem volt velök. Ugy esett ugyanis a dolog, hogy a három ember, a borhatása alatt, a buzatéren verekedést akart rögtönözni, a mit egy rendőr megakadályozott és felhívta őket, hogy menjenek vele a városházára. Ketten mentek volna is, de a harmadik nem akart. Erre a két ember karonfogta a harmadikat.

— De bizony kend is bejön; ha nekünk be kell menni!

E szavak közt közrefogták és mintha csak önkéntes rendőröknek csaptak volna fel, olyan szépen betessékelték rakoncátlan társukat a rendőrségre, hol mindhárman a kőterbe kerültek s csak ma engedték őket szabadon, mikor már a bort kialudták a fejükből.

— **(Vasuti pénzkezelők.)** A kereskedelemügyi miniszterhez pénztárkezelői alkalmaztatás iránt oly nagy számmal intéztek kérvényeket, hogy csak a figyelemreméltóknak talált és előjegyzésbe vétetni rendelt kérvények száma meghaladja a négyszázat. Ilyen körülmények között és tekintettel arra, hogy a már előjegyzettek igényeinek kielégítése is hosszú ideig eltart: a miniszter elhatározta, hogy kezelői alkalmaztatásért benyújtott kérvényeket nem fogad el s azon időponttól kezdve a mikor az előjegyzettek már alkalmazást kaptak, a megüresedő állásokat nyilvános pályázat útján fogja betöltetni.

— **(Spanyol kincskeresők.)** Spanyolországban elfogtak a minap egy szédelő bandát, mely már több mint tíz esztendő óta leveleket küldözgetett szét az egész világba

lyet csak képzelni lehet, megszorító korlátai tulfekszenek a mindenség képzelte határain; szabályai a szabálytalanságban rejlenek, logikája a véletlen szeszély, mindent, mit róla mondhatunk, csak hypothesisekből alkotott kártyavarak.

Hiába az ellentétes állítás: szerelem nincs féltés nélkül. Akit szeretünk, azt féltjük, a kinek elveszésétől nem félünk, az nem is oly szerfelett becses előttünk.

Félti a férj feleségét; félti a feleség férjét!

Börne különbséget tesz e két féltékenység között. Azt mondja, hogy közös forrásuk van ugyan, de utjuk és a part, melyet mosnak oly végtelenül különböző, mint torkolatuk, ha ezt elérik és nem vesznek el a mélységben. A férfi gyűlöli vágytársát, a nő utálja azt. A férfi féltékenysége viharos tenger, amely mindent előnt, mindent ami rajta szilárd letép és elnyel, a mely valamennyi mélységét betölti, érzelmeinek valamennyi folyóját magába veszi s elméjét szétdulja, — a nő féltékenysége keskeny, rohanó, alattomos folyó, a mely mélységeit elrejt s a melynek csöndes partjai annál élesebben és magasabban emelkednek ki; fokozza érzelmeit s erősíti elméjét. A féltékeny férfi dühös orozlán; nemes s csak az éhség kényszeríti őt, hogy zsákmányát széttépje, — a féltékeny nő haragos kigyó, kacér és egyedül az utálat készíti őt harapásra. A féltékeny férfi elkeseredettsége a szeretett tárgy ellen van irányozva és szerelmét megakasztja, — a féltékeny nő a vágytársnő ellen fordul s szerelme általa még fokozódik. A féltékenység a férfit bárgyuvá, nevetségessé teszi s lealacsonyítja neje szerelme — és tiszteletében, — a nőt szellemesebbé, szeretetreméltóbbá teszi s fokozza a férfi érzelmét. A féltékenység borzasztó

izgatóra vágyó gyermekei, mohó vágyakozással habzsoljuk a demoni alakok színes, megdöbbentő és kiválóan érdekes rajzait.

És azután? megszeretjük azokat az alakokat, beleljük magunkat az ő lelki világukba s lassankint szemünk előtt ezek lesznek az igazi szerelem képviselői.

A szerelem nyilvánításának enyhébb színei, halványabb kifejezései nem érdekelhetnek már s az igazi élet szerelmeiben is keressük azt a demoni szerelmet, a melyről a regényekben olvasunk, a melyeket briliánsul megjátszva a színpadon láttunk.

A gyengéd, tiszta, ideális szerelem lassanként kezdi előttünk elveszteni minden varázsát s felizgatott lelkünk vágyik a szerelem démoni erejének hatalmas hatásai után, olyanok után, a melyeket regényekben olvasunk, színpadokon látunk.

A szelid, csendes érzelmek untatnak, érdeklődésünket éppen nem bírják felébreszteni. Nem a lélek tiszta szomját oltó friss vizre szomjazunk, de utolsó idegig éző lelkünk mámort teremtő szerelmi italra vágyik.

Kezdünk rajongani a bűvös szerelemért, mintha csak a bűn adná meg a szerelemnek igazi színét, igazi hangulatát. A Dosztojevsky Szónyája akkor borul először nyakába Kaszkolnikownak, mikor az elmondja neki elkövetett gyilkosságát.

Mintha az elkövetett bűnök tudata, vagy az elkövetendő bűnök közös kitervelése teremtene szerelmet.

»Szerelme«, mily trivól merészséggel van e szó használva, mikor nem két igazán nemes lélek egymástani vágyakozását fejezi ki.

Ez bűnrészesség, nem szerelem, és ki romlatlan

könnyen hívő embereknek, azt igérvén nekik, hogy mesés kincsek nyomára vezet a csekély összeg elküldése után. Magyarországon, sőt Baranyában és Somogyban is sokan kaptak ilyen levelet. Rendszeresen valami regényes történet volt elmondva ezekben a levelekben, — például az, hogy egy börtönbe vetett ember, a ki a külföldön jártában elásta ott a kincseit, hajlandó volna egy pár száz frankért felfedezni azt a helyet, a hol a kincs fekszik. Neki ugy sincs már rá szüksége, de nem is tudna hozzá jutni, mert életfogytiglan van elzárva. Sokan hittek a levélnek és elküldték a kívánt összeget Spanyolországba. Természetesen, hiába várták aztán rá a választ, mely a kincs nyomára vezesse őket. A spanyol rendőrség, melyhez ebben az ügyben több följelentés érkezett, nyomozást indított a szédelgők ellen s Cuenca-ban éppen akkor tartóztatott le egy Silvio Cremades nevű embert, midőn ez a postán átakart venni egy 4000 márkát tartalmazó, Németországból érkezett levelet. Cremades bevallotta, hogy ő is tagja a szédelgő társaságnak, a melyet aztán leleplezett. A társaság valamennyi tagját, a kik között több nő is szerepel, letartóztatták. Az »üzlet lelke« egy hadnagy volt.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvésését, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva

végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

Művészeti irodalom.

○ **Lányi Ernő** legújabb dalfüzete a „Lemondani! és még 3 új dal“ jelentek meg a budapesti Klökner Ede zeneműkiadónál igen szép kiállításban. Tóth Kálmán bájos lyrai dalát még ily bensőséggel s hatásosan nem zenésítette meg senki, mint a hogy ez Lányi Ernőnek sikerült. E füzetben még a „Lemondani lemondani“ műdalon kívül „A Tiszának jaj de mély a feneké“, „Régi nóta híres nóta“ és „Özvegy asszony fenn a cifra sáncon“ című dalok vannak, melyek mindegyike igazi kabinet darab Lányinak már eddigi sok szép ismert dalai mellett. Mindig esemény számba megy, ha Lányi Ernő egy dalfüzettel ajándékozza meg a magyar zenevilágot, mégis a dalok mondhatni legsikerültebb termékei Lányi Ernő genialitásának, s biztosra vesszük, hogy rövid idő alatt szájról-szájra adott legkivántabb nótái lesznek a daloló-zongorázó ifjuságnak. Ára a diszes zenefüzetnek 1 frt 20 kr s Klökner Ede budapesti, Csengery-utcai zeneműkiadó hivatalából rendelhető az meg.

◎ **A „Zenélő Magyarország“** zenemű folyóirat augusztus 15-iki most megjelent XVI. füzete következő érdekes zongora zeneműveket tartalmazza: I. Fekete István »Ültetem egy violát« című magyar dalt. II. D'Amant Leó »Nyitrai emlék« polka francaiseját. III. Ivánfy Greizinger Iván »Katona dolog« című igen

szép kuplóját. IV. Hartl Henrik »Jó kedvvel« salondarabját. A »Zenélő Magyarország« minden füzete hasonló gazdag tartalommal füzetenként 10—10 oldal minden válfajt fölölölő zeneművekhez. Egy évnegyedben hat füzet 60 oldal legválogatottabb legjobb zenemű ujdonságokat közöl 1 frt előfizetésért. Munkatársai ma már az ország legszámottevőbb s legnevesebb zeneszerzői. Előfizetések közvetlen a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatalához Budapesten, VI. Csengery-utca 62. sz. intézendők, honnan megismerésre mutatvány-számot ingyen és bérmentve küldenek.

Törvényszék.

§ **A bizalmi férfi baja.** Zmecskál János, szentlőrinci szabómester, a pécsi iparosok kerületi betegsegélyző pénztárának bizalmi férfiaként, az ottani tagoktól a tagdíjak beszedésével volt a múlt évben megbízva. Azonban, mivel rendtelenségeket tapasztaltak a pénzbeszedés körül, év közepén mást kértek fel e tisztságra, őt pedig a pénztár nevében Hoffmann Lajos elnök és Kovács István igazgató leszámolásra szólították fel. A leszámolásakor 52 frt 30 krajcár hiányt találtak a beszedett pénzben, melyre vonatkozólag 30 frt hiányát Zmecskál is elismerte, de azt mondta, hogy 5—10 kros befizetések is történnén, azokat nem jegyezte be s így feledkezett meg róluk. S azt is konstatáltatta, hogy egyizben 15 frtot fizetett be a hiányzó összegből, melyet azonban a pénztárban elfelejtettek elköny-

szívet érez dobogni keble alatt, bátran szemébe vághatja a világ léha fiának Quidával:

— »Mit tudsz te a szerelemről? Udvarolsz, esküdzöl egykedvűleg s az elegáns de nő legyezőjét tartja szeme előtt, megfosztja szegény Amort a csipkében s az elysée-i mezők Aspasiája belefúllasztja a fűszeres pezsgő habjába, kashmirba takargatja, gyilkolja kétértelmű történetekkel s eladja arany tekercekéért. Az ő istenük nem az igazi Isten. Amor valódi republikánus! Az egyetlen őszinte socialista, ki nem panaszkodik születése helye miatt, míg ártatlan keblében hordja fészket és saját nyelvén beszélhet.«

Én azt tartom, hogy a mai kor beteg szelleme dacára még mindig találunk fiatalokat, kik azt az igaz Istent hiven, áhitattal szolgálják, a kiknek szíven Amor még mindig olyan sebet tud ejteni, hogy azt csak Hymen gyógyíthatja be.

Szerelem, tiszta, önzéstelen szerelem van, volt és lesz. Arany, gyémánt mélyen van a bércek keblébe elrejtve a kandi szem elől, míg a kavics uton-utfélen hever. Aki felületesen végighordozza felcvikkerezett szemét — melylyel néha kevesebbet lát, mint pusztá szemmel a világ felett, nem fogja a valódi szerelmet, e tündöklő gyémántját az érzelmeknek feltalálni, de ki nem elégedve meg a felszín ismeretével, mélyebben iparkodik a világ valódi ismerésébe behatolni, ha sikerül fellebbenteni a fátyolt sok oly dologról, mely lepel mögé buvik, mert nem arra való, hogy minden avatatlan kíváncsi szemnek vizsgálás tárgyául szolgáljon, ha ész által vezéreltetve tanulmányozza az emberi természetet s belát a szívek redőibe — meg fogja vallani, hogy az ember nem ros-

szabb most, mint azelőtt volt, hogy a szív alkotása ugyanaz ami évezredek előtt s szeretni éppen úgy tud, mint az emberi nem ugynevezett aranykorában.

* * *

A szerelem a legnagyobb boldogság, mégis az a kínokban és szenvedésekben annyira bővelkedő, fajában az ocean homokszemeinek számával vetekedő fájdalom legnagyobb keserűségét és legnagyobb kínjait a szerelem számára tartotta fenn. Az öngyilkosok, orgyilkosok és örültek számtalan áldozata fekszik a temetőben: mind-megannyi áldozatául a szerelemnek.

A házaselet ily rémét, a szerelmesek gyötrőjét, a féltékenységet kívánom a következőkben bemutatni:

Nincs szerelem féltés nélkül — pedig elfogadott vélemény, hogy akit szeretünk, abban bizunk, azt nem féltjük, féltés csak ott lehet, hol nincs bizalom, ahol pedig bizalom nincs, ott tisztelet sincs, és ahol nincs tisztelet, nem is lehet szerelemről szó.

Száz meg száz szerelmes ember van, ki jobban félti szíve bálványát szeme világánál és abban igazat kell adnom ezen véleménynek, de már nyilvánvaló a tévedés abban, hogy okvetlenül tisztelnünk kell azt, kit szeretünk, mert szerethetünk nemcsak oly nőt, kit nem tisztelünk, de olyat is, kit megvetünk. A szívnek más a logikája, mint az észnek! az igazán szerető szív nem okoskodik s történjék bármi, örökké szeret. A szerelmet nem lehet felhuzni az aristotelesi okoskodás kaptatájára, bármennyit értekezzünk fölötte, sohasem fogunk pozitív adatokra juthatni; ha valamit kisütöttünk, rámondhatjuk, hogy ez tapasztalat eredménye, de azért szabályul nem állíthatjuk fel. A szerelem a legszeszélyesebb abszolút hatalom, me-

velni. Hanem azért az 52 frt 30 krajcár megfizetéséről mégis kötelezvényt állított ki, vagyis annak hiányát elismerte. Mikor azonban nem fizetett, sikkasztás miatt feljelentették a pénztárnál. A pécsi kir. törvényszék ma tartotta meg ügyében a végtárgyalást s tekintetbevéve, a sok enyhítő körülményt 10 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jögerős lett.

§ **Három testvér.** A Schaumburg-Lippe hercegi uradalomban szolgált Dárdán *Tanackovics* Rado, sokac szolgalegény. A lovak mellett etetőként foglalatokodván, hetenkint többször feljárt a gabonapadlásra, honnan mindig több kukoricát, meg zabot hozott le, mint a mennyi a lovak szükségletére kellett. A felesleges gabonát aztán a fivére, *Tanackovics* Panto zsákba tette és haza vitte a faluban levő lakására. De még ezek a zsákok is lopottak voltak, melyeket meg nagyobb mennyiségben a harmadik testvér, *Tanackovics* Velimir lopott el az uradalmi malomból. A három testvér turpissága végre kiderülvén, lopás és orgazdaságért feljelentették őket a bíróságnál. A pécsi kir. törvényszék ma tartotta meg ügyükben a végtárgyalást, melyen az uradalom képviselőjében *Gábel* György, tisztartó jelent meg, a ki egy szót sem tud magyarul s emelkedett hochdeutsch dialektusban adta elő panaszát. A bizonyítási eljárás eredményéhez képest a törvényszék a három testvért lopás, illetve orgazdaság miatt fejenként 3—3 havi fogházra, s *Tanackovics* Velimirt még külön 5 frt pénzbüntetésre is ítélte. Az elítéltek az ítéletben megnyugodván, az jogerőssé vált.

§ **Elhalasztott végtárgyalás.** A pécsi kir. törvényszéknél ma egy személyes szabadság megsértése miatt indított bűnügy is került volna végtárgyalásra, de mert a vádlott tiznap tartózkodásra Budapestre utazott, a mai végtárgyalásra szóló idézést nem lehetett neki kézbesíteni s természetesen meg sem jelent a végtárgyaláson. Így hát elhalasztották azt s majd később kitűzendő határrapra fogják megtartani. Érdekes, hogy a bűnügyben a panaszosok rágalmozás és személyes szabadság megsértése miatt tettek panaszt, de időközben kiegyeztek és a panaszt teljesen visszavonták. Személyes szabadság megsértése azonban hivatalból lévén üldözendő, mégis végtárgyalásra kerül az ügy, a mi annál érdekesebb, mert helyi egyének szerepelnek benne.

§ **Rendkívüli végtárgyalási nap.** Holnapután (szerdán) a király születésnapja lévén, e napon a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya nem tart végtárgyalást s az e napra már kitűzött végtárgyalásokat — mivel pénteken meg Szent István ünnepe lesz — rendkívüli végtárgyalási napra f. hó 19-re (csütörtökre) tették át. E napon végtárgyalásra kerülnek: *Prodánovits* Sándor ellen gyilkosság miatt, — *Bence* Teréz ellen lopás miatt és *Kalocsa* József ellen sikkasztás miatt kitűzött ügyek.

Közgazdaság.

□ **Gazdasági tudósítás.** Egerághi levelezőnk írja, hogy a sok esőzés folytán eredt rozsdakárok csak most láthatók legjobban, amidőn már a cséplések eszközöltetnek, általában a rozsdakár 30—35 %-ra tehető, pedig

még kora tavaszkor gyönyörű terméshozamra jogosítottak a vetések, de nem így most; igaz azonban az is, hogy az ideai termést nem lehet még a legrosszabb évek közé sorozni, mert ha tekintetbe vesszük az ideai mostoha zord időjárást, hát még hálát adhatnak a gazdák, hogy még ilyen termés is sikerült. A buza hozama egy kat. holdról 6—7 métermázsa; rozs 5—6 métermázsa; árpa 5—8 métermázsa; zab 6—7 métermázsa. A tengeri igen szépen ki van fejlődve, jó termésre lehet kilátás. A takarmányfélék is jó eredménnyel bíznak.

□ **Tolnamegyei szőlők.** Nagy aggodalmat ébresztett a szegzárdi, gyönki, paksi báltaszéki, bonyhádi és a többi tolnamegyei szőlőtulajdonosok körében az a szomorú tapasztalat, hogy a nagy költséggel és még nagyobb fáradsággal újra telepített szőlők visszaesnek, megsárgulnak, elcsenevészednek és elpusztulnak. Ez a sajnos körülmény arra bírta a szőlőbirtokosokat, hogy a szegzárdi szőlőszeti és borászati felügyelő közbejöttével a minisztertől egy szakferfi kiküldését kérték. A miniszter dr. Dietz Sándort, a szőlőbetegségek miniszteri előadóját küldötte ki, a ki megjelent Szegzárdon és a szőlőgazdák általános érdeklődése mellett a szőlőhegyeken megvizsgálta a beteg tőkét és az amerikai alanyokba ojtott vesszőket. A visszaesés okául különösen azt konstata, hogy általában az ékojtást alkalmazták, ami nem célszerű, mivel az összeforrásnál korhadás támad, a mi elpusztítja a tőkét; továbbá sok helyen alkalmatlannak találta a talajt, más helyen meg a baj okául azt állította, hogy magasra hagyták az amerikai alanyt. Több helyen konstata, a penész-gombát, mely a szőlő gyökereit öli meg. Végül a szőlőbetegségek miniszteri előadója azt ajánlotta, hogy az ékojtás helyett az angolpárosítást alkalmazzák és a zöldojtást, a talajt pedig jól tanulmányozzák, mielőtt beültetnék, hogy melyik faj prosperál benne a legjobban.

□ **A kádár-iparról.** A filloxera tudvalevőleg teljesen kipusztította szőlőinket, a miből azt lehetne helyesen következtetni, hogy Baranyában és környékén a kádár-ipar is hanyatlásnak indult, mert ha nincs termés, nincs is szükség edényre, amibe a bort elhelyezték. Az ellenkezőleg áll a dolog, a hordók készítése a pécsi iparkamara területén nemcsak hogy nem csökkent, de igen sok helyütt határozottan emelkedett nagy előnyére a kádár iparosoknak, ami korántsem a jó borterméseknek, hanem a nagyban föllendült borkereskedelemnek (?) köszönhető, továbbá a Pécsen nagy kiterjedést vett sörgyártásnak. Megvilágosításul érdekesnek tartjuk a pécsi kereskedelmi és iparkamarától beszerzett hordóhitelesítési statisztikát közölni az alábbiakban, a miből kitűnik, hogy a filloxera vész előtt helyenkint hány darab hordót hitelesítettek és hány darabot az elmúlt, 1896-ik évben. Ugyanis hitelesítésre került:

	1882.	1896.
Baánban	2213	205
Bükkösdön	541	138
Duna Szekcsőn	801	84
Felső-Mindszenten	—	47
Hidasdon	599	441
Himesházán	664	—
Karancson	—	554
Mágocon	480	94
Mohácson	1320	—
Nádasdon	3337	1341

Német-Bólyban	1885	651
Német Üröghön	2813	5961
Pécssett	10279	9903
Pécsváradon	1323	89
Sásdon	380	—
Siklóson	1941	926
Villányon	1324	6206
Vörösmarthon	1869	731
Böhönyén	282	79
Csurgón	749	341
Kaposvárott	449	406
Karádon	142	44
Lengyeltőiban	—	225
Marcaliban	362	214
Szigetvárott	687	972
Szilban	30	52
Tabon	38	67
Báltaszéken	381	573
Bonyhádon	1271	256
Dunaföldvárott	475	361
Hőgyészen	133	—
Pakson	572	531
Szegzárdon	—	1863
Tevelen	—	31

Összesen 37.300 37.031.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése augusztus 16-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fejérváry Géza b. honvédelmi miniszter kivételével a kormány összes tagjai jelen voltak.

Napirend előtt *Császka* György kalocsai érsek indítványozta, hogy Ő felségének születés napja alkalmából a főrendiház az elnök útján tolmácsolja szerencsekívánatait.

Az elnök bejelenti ezután az időközben elhunyt főrendiházi tagokat, akiknek elhunytá fölött a főrendiház jegyzőkönyvileg fejezi ki részvételét.

A „Zenta“ hadihajónak vizrebocsátását, Fiume város kérvényét a bűnvádi eljárási törvény ellen tudomásul vették.

A cukorprémium javaslat mellett *Széchenyi* Imre gróf, ellene *Desseoffy* Aurél gróf szólottak *Darányi* miniszter fölvilágosításai után a főrendek elfogadták a javaslatot.

Tíz pernyi szünet után a bűnvádi eljárás életbeléptetéséről szóló javaslat vétetett elő.

A 16. §-nál Fiume érdekében felszólt *Vécsey* József báró, mire *Erdély* Sándor igazságügyminiszter válaszolt, miután úgy ezt egész javaslatot, mint az esküdthírségokról szóló javaslatot részleteiben is elfogadták.

TAVIRATOK.

— **Az orleánsi herceg párbaja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orleánsi herceg és a turini gróf tegnap Vancressol mellett kardpárbajt vívtak. Ötször csaptak össze s a viaskodás husz percig tartott. Henrik herceg két súlyosabb, a turini gróf kezén egy könnyebb sebet kapott. Párbaj után kezét fogták. Az orleánsi herceg sebesülése veszélyes.

— **Budapesti lóversenyek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szent István napi lóversenyek tegnap gyönyörű szép idővel vették kezdetüket. A helyek zsufolásig telve voltak. A közönség soraiban Lukács és *Darányi* miniszterek is ott voltak. A nyolc futam közül legérdekesebb volt az igazgatósági díjért való verseny, melynek díjat Mr. Dorryt versenylóva, *Wittenicht* vitt el.

— **A nagyváradai Elektra-előadás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy-Váradon Jászai Elektra-előadása szabad ég alatt 2000 főnyi közönség jelenlétében folyt le tegnap délután. A siker óriási. Előadás után Jászai kocsiját a közönség huzta haza lakásáig.

— **Kisiklott vonat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hamburg közelében Zelle és Eschede állomások között tegnap este a személyvonat kisiklott. 4 halott, 4 súlyos és 9 könnyű sebesülés.

— **Faure orosz földön.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Faure Felix, a francia köztársaság elnöke, f. hó 23-án délelőtt érkezik Kronstadtba. Alexey nagyhercegnő és a tengerészeti miniszter fogadják. A cár egy órával később érkezik és Szent-Pétervárra kíséri magas vendégét, aki négy napon át lesz fényes ünnepek okozója.

— **Sikkasztó postás-kisasszony.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jamniczky Elzát, a sikkasztó postás-kisasszonyt, a rendőrség ma szabadlábra helyezte.

— **A Ház ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház csütörtökön formális ülést tart.

— **Canovas gyilkosa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Canovas gyilkosát ma halálra ítélték.

— **Stoilow demontije.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stoilow bolgár miniszterelnök a „Budapesti Hírlap“ tudósítója előtt a „Lokal Anzeiger“ közleményét a valósággal meg nem egyezőnek állítja.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiváló.

Hirdetések.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk, rietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, szamba te vesszük. Egy kis köhögés, fűfájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Úgyt se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 fit. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Fő raktár Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

A magas Uraságoknak és a n. é. közönségnek ezennel szerencsénk van tisztelettel tudomására adni, hogy a földalatti villamos vasut **Deák Ferenc-téri kioskjában** egy

élővirág- és növény-kereskedést

f. é. augusztus hó 1-én nyitottunk meg.

Ugyanitt mindennemű, a kertészetünkben (VII. Gizella-ut 33.) termelt virágok és növények jutnak eladásra.

Alkalmi koszorúk és csokrok legizléseesebb kivitelben.

Vidéki megrendelések gondosan és pontosan eszközöltetnek.

Reinisch Testvérek

kereskedelmi kertészek Budapesten.

Kertészet: VII., Gizella ut 33.

Virágüzlet: Deák Ferenc-tér.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

14444. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Nagy-Budmér községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadtván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi február hó 20-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-a esetében — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi február hó 20-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1898. évi február hó 20-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. trvszék mint tkvi hatóságánál Pécsen, 1897. évi augusztus hó 2-án.

Lukrits István,

kir. táblai bíró.

